

om, at nu skulde der gaas kraftigt til Værks, hvis ikke Højre skulde gaa til Grunde. Derfor siger jeg, at Militarismen er ikke den virkelige Grund til den Ulfke, vi ere i, den er kun blevet Redskabet for det ærede Regeringsparti og Regeringen til at redde dette Parti og denne Regering fra at gaa til Grunde. Det er ogsaa derfor, at jeg, og mange med mig have set med saa megen Uvilje, for ikke at sige med saa megen Modbydelighed, paa den militærpolitiske Svindel siden 1885, fordi vi have vidst, at det ikke var de Herrers Formaal at væрге Fædrelandet, men at væрге deres Parti og deres Partis Regering, og at det var som Redskab for dette Formaal, at de tog Fædrelandets hellige Navn forsængeligt

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem gaar for vidt, naar han siger, at det ikke var Formaalet at væрге Fædrelandet; dette Formaal kunde meget godt bevaras ved Siden af det, at væрге Parti.

Korsgaard: Selvfølgelig har den højtærede Formand officielt Ret; men det forander jo ikke den historiske Sammenhæng i, hvad jeg her har ophlyst, at forud for den militære Konflikt den 1ste April 1885, gik der en saadan politisk Klagesang fra December 1884, som jeg har mindet om.

Formanden (Høgsbro): Det var heller ikke derom jeg udtalte mig, men kun om den Naade, hvorpaa det ærede Medlem betegnede andres Formaal.

Korsgaard: Jeg tvivler aldeles ikke om, at den højtærede Formand ikke i Realiteten vil modsigte den historiske Betragtning, jeg har gjort gældende. Jeg siger: Dette har, tror jeg, været Grunden til, at mange — og til dem hører jeg — der mene, at vi skulde bygge vort Lands Forsvarsvæsen saaledes, som det stemmer med vort Lands historiske og geografiske Bølgelighed og med vor økonomiske Evne, at vi mange Gange ere blevne trængte stærkere over i Modstanden mod Forsvarssagen, end vi oprindeligt ønskede at komme. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (B. Holm). Jeg tror, det gælder om Nationerne som med Ulvene. Man skal lade med de Ulve, man er iblandt! Saa længe Europa er en stor Krigslejr, hvor haade store og smaa Stater efter Evne ruste sig, tror jeg, det er en Fantasi, at Danmark skulde kunne lægge sig ganske forsvarsløst hen. Men der er Forskel paa at ønske et Forsvar efter Landets hele Stilling og

Evne og ønske det ordnet paa lovmæssig Maade gennem Landets Representation. og saa det Overgreb, som Regeringen har begaaet ved paa egen Haand at tage det Spørgsmaal op til Løsning. Som sagt, det, der har vaakt saa megen Uvilje hos dem, som ellers vare velvillig stemte over for en lovlig Løsning af Forsvarsspørgsmaalet, er det, at vi have set, at Forsvarsspørgsmaalet i det ministerielle Partis Haand, ikke var Landets Livssag, men Partiets Livssag. — Det følger af den Betragtning, jeg her har gjort gældende angaaende Krisens Oprindelse, at jeg heller ikke kan være enig med det krigeriske Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Bust). Det ærede Medlem var i Dag overordentlig tapper, og det var aabenbart, at det ærede Medlem længe har haft Trang til at faa Luft for den kraftige Radikalisme, der nu er kommen op i ham. Det er ikke saa længe siden, at det ærede Medlem befandt sig i en hyggeligere Stemning. Jeg husker fra forrige Samling, at det ærede Medlem ikke var nær saa vel tilpas, som han er nu. Det har aabenbart været ham en Trang at vidne for det danske Folk, om hvad det er, der stiller „i dette Land“ — som det hedder med en bekendt Frase. Det ærede Medlem siger, at det, der til syvende og sidst stiller „i dette Land“, er Militærbevillingerne. Jeg siger, at der befinder det ærede Medlem sig paa et antikvitet, et overvundet Standpunkt. Det ærede Medlems Opfattelse heraf kunde være god nok paa det Tidspunkt, da det ærede Medlem og hans Venner selv vare under Bejs til Forliget. Den Gang gjaldt det for de ærede Medlemmer at vise det danske Folk, at der ingen Fare var ved at gaa paa Forlig paa Finansloven med denne Regering. Derfor skulde det danske Folks Opmærksomhed henledes paa, at det, der særlig var Fare for, og det, man særlig skulde tage sig i Vare for, var det militære. Jeg kunde forstaa det paa det Tidspunkt, da det ærede Medlem og hans Venner — det ærede Medlem fra Langeland (Brandes) og forfættelige andre Medlemmer — skulde mastere den Bevægelse, de foretog. Da kunde det være rigtigt at søge at overbevise det danske Folk om, at der ingen Fare var ved et politisk Forlig med denne Regering, naar man blot fastholdt Modstanden mod Kjøbenhavns Befæstning. Det kunde være praktisk paa den Tid, da det ærede Medlem var i Stolen, i Venestolen, i Grevens Venestol; men jeg kan som sagt ikke være enig i denne Betragtning. Det følger af den Opfattelse, jeg har af den politiske Krise, at det store Skillepunkt og det, der i Længden vil dele,